

Η διακόσμηση δεν είναι πολυτέλεια

«Το να ζεις σε ένα σκηνικό που έχεις ονειρευτεί ή το να εκπροσωπείς έναν ξεχωριστό χώρο δεν μπορεί να είναι πολυτέλεια. Είναι εσωτερική ανάγκη, είναι φιλοσοφία».

ΕΠΙΛΕΓΕΙΝ ΕΝΤΕΧΝΩΣ

Ο Πάνος Πετρίδης μάς υποδέχθηκε στο νέο γραφείο του και μας μίλησε για το πέρασμα από την αρχιτεκτονική και τη σκηνογραφία στον πολύπλευρο κόσμο του interior design.

Από την Ιωάννα Ζυμαρίτη

Οι διακοσμητές είμαστε «εργαλεία» της κοινωνίας, μεσάζοντες. Βγάζουμε από την ψυχή του πελάτη τις επιθυμίες του, συζητάμε μαζί του και έπειτα σχεδιάζουμε. Γι' αυτό δεν ξεχωρίζω κάποιο από τα πρότζεκτ μου. Καθένα είναι μοναδικό, καθώς η προσωπικότητα του πελάτη επηρεάζει σημαντικά την κατεύθυνση που ακολουθώ. Η εξέλιξη του κόσμου οριοθετεί και τη δική μας εξέλιξη. Συνήθως «παρεμβαίνω» στις επιθυμίες του πελάτη μου όταν από αυτές απουσιάζουν η λειτουργικότητα και ο σωπλός κανόνας της κοινής αισθητικής.

Το πρώτο μου αρχιτεκτονικό περιοδικό το αγόρασα όταν ήμουν 12 ετών. Ήξερα ότι σε τέτοια μονοπάτια θα χάριζα την επαγγελματική πορεία μου. Το επιβεβαίωνα κάθε φορά που σήκωνα το κεφάλι για να περιεργαστώ ένα κτίριο. Αρχικά στη Θεσσαλονίκη, όπου μεγάλωσα και άνοιξα το πρώτο μου γραφείο. Αργότερα στην Αθήνα, όπου μετακόμισα πριν από 12 χρόνια, αλλά και στις πόλεις του κόσμου που επισκέπτομαι.

Για εμένα η Αθήνα είναι ξεχωριστή πόλη.

Τη θεωρώ μπρότζοπλ, πανέμορφη και με δείγματα εξαιρετικής αρχιτεκτονικής. Με προκαλεί σε συνεχείς εκπλήξεις. Από τις ευρωπαϊκές πόλεις με μαγεύει το Παρίσι, ένα υπαίθριο μουσείο που δεν σταματά να σε τροφοδοτεί με εικόνες.

Δεν υπάρχουν σαφή όρια στη διακόσμηση.

Κάποτε ήμουν πιο μοντέρνος, τώρα πια «κλασικίζω». Αυτά τα ερεθίσματα λαμβάνω από τους πελάτες-φίλους μου. Ολοι αναζητούν πλέον διαχρονικές αξίες, κομμάτια που μένουν στον χρόνο. Αλλά παραμένω αμετακίνητος στην άρνησή μου να χρησιμοποιήσω αντιγραφές. Προτιμώ έναν νέο σχεδιαστή ή μια νέα εταιρεία με αυθεντικά, πιο οικονομικά κομμάτια, παρά τις απομιμήσεις.

Η δύναμη της τέχνης είναι ανυπέβλητη.

Το γραφείο μου – ένα παλιό εστιατόριο το οποίο μεταμορφώθηκε ριζικά – αποτελεί ουσιαστικά ένα κέλυφος το οποίο φιλοξενεί την «προϊκα» μου, έργα τέχνης που συλλέγω χρόνια, με επιρροές από διαφορετικά ρεύματα, τα οποία σε αυ-

τόν τον χώρο συνυπάρχουν αλληλεπιδρώντας, συμπληρώνοντας το ένα το άλλο.

Βασικό κομμάτι της δουλειάς μου αποτελούν τα μπουτίκ ξενοδοχεία. Με γοητεύουν καθώς απαιτούν διαφορετική προσέγγιση κάθε φορά. Τα αντιμετωπίζω σαν συνεχή πρόκληση. Τα μεγάλα ξενοδοχεία διαθέτουν ομογενοποιημένο, διεθνή χαρακτήρα, αυτό που θα δεις στη Νέα Υόρκη θα δεις και στο Χονγκ Κονγκ. Τα μπουτίκ ξενοδοχεία υιοθετούν στοιχεία της πόλης και της χώρας στην οποία βρίσκονται. Αυτό τα κάνει μοναδικά και αυτό με ενεργοποιεί και εμένα δημιουργικά. Από όσα έχω επισκεφθεί ξεχωρίζω το Faena στο Μπουένος Αίρες, είναι το αγαπημένο μου.

Η αισθητική δεν περιορίζεται μόνο στον σχεδιασμό. Η αισθητική είναι φιλοσοφία και ενυπάρχει ακόμη και στον τρόπο σκέψης μας. Ολα γίνονται καλύτερα όταν επικεντρωνόμαστε στη θετική πλευρά των πραγμάτων. Όταν παίρνουμε πρωτοβουλίες για την ίδια μας την πόλη, για την αυτοβελτίωσή μας, για ό,τι μας αφορά. ●

